

□ □ □ □ □ □ □ □ I.

Önismereti ábránd

Készülök alámerülni, magamban...
Szembenézni a másik énemmel
(én még választhatok, hogy ki legyek)
a rémültség kerített hatalmába.
Éhgyomorral, de ajánlom neki, hogy előbb igyon rám egyet.
Készülök... hogy ki jön fel? Írások,
minden sarokban, és várják, hogy feljöjjek.
tele velük a fiók, a szekrény, a zsebeim,
csak hogy az én mélységem legalább annyira sötét, mint a személyisége(i)m.
Készülök... alámerülni. Én már nem érzem jól magam a felszíneskedők között.

És már csak dalok maradnak, a forradalomról, amik a békét hirdetik.
Kinézek az ablakon, és egyértelmű, hogy beköszöntött az ősz.
Látni a felhők alakjaiból, a hulló falevelek távoli színeiből,
de túl kevés körülöttem a zuhanó, mind repülni vágya.
Ki legyek? Az elalvó gyertya fénye, vagy a fuvallat az ablak alatt?
Noé és Neo harca

Ma még büszkén viselem a napsütés jeleit magamon,
pedig már beköszöntött az ősz a lelkembe,
mint szennyes özönvíz, egyre csak árad,
pedig nem történt gátszakadás sehol.
tegnap még nyár volt a javából,
ma már jégvirágok nyomai tűnnek el az ablak túloldaláról.

Én, a forradalmár

Az én forradalmam nem egy küzdőtér tükrében zajlik,

az én forradalmamra nem hatnak a hatóságok,
nem hallani himnuszokat a téren,
Jogot követelnek a bűneim, pedig van az nekik,
hisz létjogosultsággal rendelkeznek.

Amnesztiáért harcol a hitem, halaszthatatlanul,
még mielőtt amnéziás lennék.

Választás elé került az akaratom...
pedig az előbb még szilárdan mellette(m) állt.

Az én forradalmam sosem fejeződik be.
mindig csak kezdetleges, de lehet, hogy mindenik egy új.
Lényeg, hogy mindig én kezdem újra.

Azonosulási mánia

A tényeim nem azonosak, az elmondott események alapján.
Alapos bűnöket követtem el.
Cáfolhatatlanul behatoltak ismeretlen, tiltott zónákba.
Fektetve tálalom őket.
Bár legutóbb még ártatlanul találtam.
a fényeim nem
keresztezik egymást

Ismeretlen tartomány

Néha átmennék a szomszédba, csak úgy.
–Helló.
Na de ha ő jönne át, akkor lenne psszt,
ezért inkább kijárunk a kertbe,

ki-ki a sajátjába.

Ő széket hoz,

én magamat viszem.

És rendesen eljátszódjuk egymás mentorát,

mikor-kinek-milyen napja volt éppen.

Addig nincs baj, amíg mentőt nem kell hívni.

Akkor meg már nincs baj.

De eddig még egyikünkkel sem fordult elő, hogy ebből problémát csináljon.

Én éhesen, ő szomjasan, teljesen ugyanaz.

Egyiket ki lehet bírni, a másiktól beindulnak az ösztönök.

Hát ő az, akit ki lehet bírni.

Szörös ördögök

Tiszta levegőben lebegnek szennyes lelkek,

a föld porát kavarva,

felszálló fényekbe temetem akaratomat.

Nekem született angyalok,

másnak szült mennyország,

karolnak magukhoz selymes szárnyaikkal.

Mindjárt elfogy az élet,

én megtettem mindent, mi tőlem telt,

többet, mint ember képzelhet,

tövisbilinccsel kezemen,

angyali szabad akarattal.